

Ηλίας Ζερβός Ιακωβάτος

Ενάρετη

Δράμα εις πράξεις τρεις

Αίνος, Κεφαλλονιά

1. τμ. 1, ετ. Α' (Μάρτιος 1882), σ. 53-60
2. τμ. 1, ετ. Α', τχ. 3 (Μάιος 1882), σ. 173-188
3. τμ. 1, ετ. Α', τχ. 4 (Ιούνιος 1882), σ. 237-252
4. τμ. 1, ετ. Α', τχ. 5 (Ιούλιος 1882), σ. 301-316
5. τμ. 1, ετ. Α', τχ. 6 (Αύγουστος 1882), σ. 373-380
6. τμ. 2, ετ. Α', τχ. 7 (Σεπτέμβριος 1882), σ. 49-64
7. τμ. 2, ετ. Α', τχ. 8 (Οκτώβριος 1882), σ. 113-128
8. τμ. 2, ετ. Α', τχ. 9 (Νοέμβριος 1882), σ. 185-192

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

Σκηνή εἰς πράξιν μίαν.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἡ Δεσποινὶς ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΦΛΩΡΑ, ὑπηρέτριά της.

Εἷς νέος.

— Ἡ σκηνή παρίσταται κατὰ τὴν περικοπήν τοῦ νέου ἔτους ἐν τῷ δωματίῳ τῆς Ἀγγελικῆς, ἐνθα παρὰ τράπεζαν ἐργοχείρων ἐρειδομένη βεμβάζει. —

Φλώρα. (εἰσερχομένη δραματικῶς). Κυρία Ἀγγελικὴ, κοιμάσθε; . . . ἕνας νέος σᾶς ζητεῖ, περιμένει εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ἀγγελικὴ. Δὲν κοιμοῦμαι, ἀλλὰ σκέπτομαι σωρεῖαν δώρων τὰ ὅποια πρέπει νὰ κάμω αὔριον, ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους, εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους. Οὐφ! ἐξαλίστην σκεπτομένη.

Φλώρα. Ἐχετε δίκαιον, Κυρία, ἀλλ' ἀφήσατε παρακαλῶ τὰς σκέψεις, διότι θὰ σᾶς φέρουν κόπον, καὶ ἔλθετε εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου σᾶς περιμένει ἕνας νέος.

Ἀγγελικὴ. Εἷς νέος; καὶ ζητεῖ ἐμέ; ἐμέ;

Φλώρα. Μάλιστα, κυρία, σᾶς, μήπως δὲν εἴσθετε εἰς τὴν Δεσποινὶς Ἀγγελικῆ;

Ἄγγελικῆ. Βεβαιότατα, ἐγὼ εἶμαι καὶ λέγεις λοιπὸν ὅτι εἷς νέος Κύριος ζητεῖ ἐμέ ;

Φλώρα. Μάλιστα, τὴν Κυρίαν Ἄγγελικὴν ζητεῖ ἓνας νέος Κύριος, κομψός, εὐμορφος, μὲ ὠραῖα φορέματα, μὲ ὠραῖον λαιμοδέτην, μὲ μικρὸν μύστακα, μὲ τὰ γαντάκια του, μὲ τὸ μπαστουνάκι του κτλ. κτλ.

Ἄγγελικῆ. Περίεργον πρᾶγμα. Δὲν ἐννοῶ τίποτε ! Τίς νὰ ἦναι ἄραγε καὶ τί νὰ μὲ θέλῃ ;

Φλώρα. (ἀδημονοῦσα). Τῷ ὄντι περίεργον εἶναι..... Τί νὰ τοῦ εἶπω Κυρία Ἄγγελικῆ ; διότι λέγει ὅτι τὸν προσκαλέσατε σεῖς ;

Ἄγγελικῆ. (Ἐγειρομένη καὶ πλησιάζουσα τὸν καθρέπτην ἵνα ἐπιδιορθώσῃ τὴν κόμην). Εἶπέ του νὰ εἰσέλθῃ.... μὰ Φλώρα, φέρε μου τὸ ἄλλο φόρεμά μου.... φέρε μου τὸ.... μὰ πῶς.... στάσου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποδεχθῶ ἓναν νέον Κύριον μὲ καθημερινὴν τουαλέταν....

Φλώρα. Μπα, Κυρία Ἄγγελικῆ, δὲν πειράζει, ἓνα παιδίον ! παιδίον εἶναι, δὲν βλάπτει, δὲν εἶναι κανεὶς μεγάλος Κύριος διὰ νὰ κάμνετε τόσον θόρυβον.

Ἄγγελικῆ Φλώρα, νὰ σιωπήσῃς, καὶ νὰ μοῦ κάμῃς τὴν χάριν νὰ σέβῃσαι τὸν κόσμον ὅλον, καὶ μάλιστα τοὺς νέους τοὺς καλοενδεδυμένους. Ἄλλως τε καὶ δὲν εἶσαι σὺ εἷς κατάστασιν νὰ γνωρίζῃς τί εἶναι ὁ εἷς καὶ τί εἶναι ὁ ἄλλος. Φέρε μου γρήγορα τὸ καλὸν μου φόρεμα.

(Ἡ Φλώρα χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τρέχει καὶ τῆς φέρει αὐτὰ ἀμέσως, καὶ ἡ Ἄγγελικῆ ἐν ἀκαρεῖ ἐκαλλωπίσθη πρὸς ὑποδοχὴν).

-- Εἶπέ του νὰ εἰσέλθῃ.

Ὁ Νέος. (εἰσερχόμενος καὶ ὑποκλινόμενος) Δεσποινίς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προσφέρω τὰ βαθύτατα σέβη μου εἰς τὴν ὠραιότεραν τῶν δεσποινίδων.

Ἄγγελικῆ. (ὀίδουσα αὐτῷ κάθισμα). Καλῶς ἤλθατε,

Κύριε, όρίστε, καθήσατε, και σᾶς ευχαριστω δια τᾶς λίαν τιμητικᾶς δι' ἐμὲ ἐκφράσεις σας, πλήν σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ μοὶ εἴπητε μετὰ τίνος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συμπλῶ :

Ὁ Νέος (καθήμενος). Πῶς Δεσποινίς, δὲν μὲ ἐνθουμαίσθε, δὲν ἀναγνωρίζετε τοῦλάχιστον ἐν ἐμοὶ τὸν τύπον τῆς οἰκογενείας μου ;

Ἀγγελικῆ. Τὸν τύπον τῆς οἰκογενείας σας; Καὶ λοιπὸν ἐγὼ γνωρίζω τὴν οἰκογένειάν σας ;

Ὁ Νέος (ὑποκλινόμενος). Βεβαιότατα, Κυρία, γνωρίζετε πρὸ πολλοῦ κάλλιστα τοὺς πέντε μικροτέρους μου ἀδελφούς. ἐγὼ δὲ εἶμαι ὁ ἕκτος, καὶ ὁ μεγαλειότερος !

Ἀγγελικῆ (διαρρηγνυομένη εἰς γέλωτας). Μὰ τοῦτο εἶναι νόστιμον, καὶ μὲ κάμνετε ευγενέστατέ μοι Κύριε, νὰ γελῶ ἀπὸ καρδίας, διότι σᾶς βεβαιῶ ἀπατᾶσθε· οὔτε ὑμᾶς ἐνθουμαίω, οὔτε τοὺς μικροτέρους σας ἀδελφούς, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν τύπον τῆς οἰκογενείας σας. Λαὶ ὅποιος ἡλικίας εἶναι οἱ μικρότεροί σας ἀδελφοί, παρακαλῶ :

Ὁ Νέος (μειδιῶν). Ἴδού, Δεσποινίς, ὁ εἷς εἶναι ἐνὸς ἔτους, ὁ ἄλλος δύο ἐτῶν, ὁ τρίτος εἶναι τριῶν ἐτῶν, ὁ τέταρτος τεσσάρων, καὶ ὁ πέμπτος πέντε.

Ἀγγελικῆ (γελῶσα). Σαῖς εἴσθε λοιπὸν ἕξ ἐτῶν μόνον ; ἤλθετε φαίνεται ν' ἀστείευθῆτε μαζύ μου ; Δὲν ἐνωῶ πρὸς, Κύριέ μου, τὴν συμπεριφορὰν σας αὐτὴν. Νόστιμον τῆ ἀληθείᾳ. Ἀλλὰ δὲν φαίνεσθαι δὲ καὶ τόσον μικρὸς κύριε ὅσον λέγετε, εἶσθαι ἀρκετὰ προχωρημένος βλέπω.

Ὁ Νέος. Καὶ τοῦτο δυνατὸν Δεσποινίς, ἀρκεῖ νὰ ἦμαι ἀρεστός τῇ Ὑμετέρᾳ Εὐγενείᾳ....

Ἀγγελικῆ. Ὁ! ὦραία ἀνταπάντησις, Κύριε, κα-

τάλληλος δι' ἐρωτικήν ἐξομολόγησιν.... καὶ... ἐννοεῖτε.... νὰ....

Ὁ Νέος. Ἐννοῶ ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθητε τὸ αἶτιον τῆς ἐπισκέψεώς μου ;

Ἀγγελικὴ. Ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε ἀδιακρισία.

Ὁ Νέος. Ποσῶς Δεσποινίς Ἐγὼ ἦλθον ἵνα μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως προσφερθῶ εἰς ὑμᾶς.... ὥστε Δεσποινίς, ἐὰν ἀγαπᾶτε.... ἄλλως τε καὶ ἐγγράφως μ' ἐζητήσατε....

Ἀγγελικὴ. Νὰ προσφερθῆτε εἰς ἐμέ ἐὰν ἀγαπῶ.... σᾶς ἐζήτησα καὶ ἐγγράφως.... μὰ τοῦτο, Κύριε.... εἶναι.... ἐν τούτοις χαίρω πολὺ διότι.... εὐηρεστήθητε.... διότι τέλος πάντων.... μ' ἀρέσκει τοιαύτη προσφορά.

Ὁ Νέος. Ὡστε, Δεσποινίς, εἶμαι ὅλως ὑμέτερος.

Ἀγγελικὴ. Ὡς ἐμὸς ! μὰ ἄς ἐξηγηθῶμεν καλλίτερα, Κύριε, διότι, ὡς γνωρίζετε, ἐγὼ δὲν εἶμαι καὶ ἐλευθέρα νὰ διαθέσω ἐμαυτὴν.... εἶμαι ὁ εἰσέτι ἡλικίας μικρᾶς, καθ' ἣν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τις τοιαῦτα ζητήματα.... πρέπει νὰ σκεφθῆ ὠρίμως.... καί....

Ὁ Νέος. Καὶ τίς σᾶς ὠμίλησε, Δεσποινίς, περὶ ὑμεαίου ; Ἐγὼ ἴσως θὰ ἐνυμφευόμην μὲ 5,000 Δεσποινίδας, ἂν καὶ ἡ πολυγαμία δὲν ἐπιτρέπεται ἐν Ἑλλάδι.

Ἀγγελικὴ (ὅλως ἐκπληκτός). Θὰ εἶσθαι τρελλός, κύριε μὲ 5,000 Δεσποινίδας ! Κύριε ἐλέησον ! ὠραῖος ἀριθμὸς.... πλὴν ἔστω, ἀλλὰ μὴ νόμιμοι γάμοι, Κύριε, δὲν εὐλογοῦνται, καὶ ὁ μὴ εὐλογούμενος ἐπικατάρατος ἔστω· ἐγὼ δέ, Κύριε, δὲν ἐννοῶ ἄλλον γάμον ἢ τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐλογούμενον.... Φύγετε λοιπὸν κύ-

ριε, διότι ἡ ὑπηρέτριά μου ἂν ἀκούσῃ τὰ τοιαῦτα, θὰ λιθοβολήσῃ ἀμφοτέρους.

Φλώρα (ἔσωθεν ἀχρωμένη). ὦ βέβαια, μὲ τὸ περὶ σὺν ἅς βγάλω καὶ τῶν δύο τὰ μάτια. Ἦσυχάσατε.

Ὁ Νέος (ἐξακολουθῶν τὴν ὁμιλίαν). Μὰ Δεσποινίς, τίς σὰς ὁμιλεῖ περὶ νομίμων καὶ παρανόμων γάμων.... Ἡ εὐγένειά σας καλῶς γνωρίζει τοὺς πέντε ἄλλους ἀδελφούς μου καὶ ὅτι ἅπαντες μέχρι τοῦδε ἔζησαν τιμίως, εὐλικρινῶς καὶ μὲ ἀξιοπρέπειαν. Ναὶ μὲν παρ' ἐνίων ἴσως ἐχαρακτηρίσθησαν ὀλίγον ἐλαφροὶ ἢ ὀλίγον σοβαροί, ἢ πλέον ἢ ἔλαττον εὐτράπελοι, ἐν τοσοῦτῳ ὁμῶς περὶ νομιμότητος οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐγένετο λόγος· ὥστε οἱ πέντε ἀδελφοί μου....

Ἀγγελικὴ. Μὰ πάντοτε περὶ τῶν ἀδελφῶν σας θὰ ὁμιλῶμεν; πάλιν οἱ ἀδελφοί σας αὐτοὶ εἰς τὸ μέσον;

Ὁ Νέος. Ναί, Δεσποινίς, οἱ πέντε ἀδελφοί μου. Ἄλλ' ἄς εἶναι, αὐτοὶ παρῆλθον πλέον. Τὸ παρελθὸν ἔτος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν παραμονὴν ἐπίσης τοῦ νέου ἔτους, ὁ μεγαλειότερος τῶν ἀδελφῶν μου, ὁ πενταετής, ἦλθε καὶ σὰς ἔκαμε μίαν ἐπίσκεψιν καὶ τὸν ἐδέχθητε λίαν φιλοφρόνως κατὰ τὴν ὑμετέραν συνήθειαν.

Ἀγγελικὴ (ἐγειρομένη). Ἀκούσατε, παρακαλῶ, Κύριε.... Ἀφ' ὅσα μοῦ λέγετε δὲν ἐννοῶ τίποτε, καὶ τὸ ὁμολογῶ εὐλικρινῶς, ἢ εἴσθε κάτοχος μεγαλειτέρας εὐφυΐας καὶ ἐπιδεξιότητος ἐμοῦ εἰς τὸ λύειν τὰ αἰνίγματα, ἢ εἴσθε εἰς παράφρων· ὥστε εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ ἐξηγηθῆτε ἀπλούστερον, διότι τῇ ἀληθείᾳ μ' ἐφέρατε εἰς μεγάλην ἀδημονίαν.

Ὁ Νέος (σοβαρῶς). Δεσποινίς. Ἄς ἀφήσωμεν αὐτά, ἀμφότεροι τῇ ἀληθείᾳ χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν περιεπέσαμεν εἰς λαβύρινθον ἰδεῶν καὶ σοφισμάτων.... ὥστε διὰ

τὸ ἀπλούστερον θὰ σᾶς εἶπω τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ἐπιθετόν μου, καὶ ἴσως τότε μ' ἐνθυμηθῆτε καὶ μὲ ἀναγνωρίσητε.

Ἄγγελικὴ. ὦ, μάλιστα, μάλιστα, Κύριε, καὶ ἔπρεπε ἀπ' ἐδῶ ἀκριβῶς ν' ἀρχίσωμεν τόσην ὥραν.... Λοιπόν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τὸ ὄνομά σας, Κύριε, καὶ πῶς ἐγγράφως σᾶς ἐζήτησα· λέγετε παρακαλῶ.

Ὁ Νέος (ὑποκλινόμενος). Ὀνομάζομαι Ἄθηναϊκὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1888. καὶ ἐπειδὴ ἡ Δεσποινὴς ἔλαβεν ἤδη ἐπὶ ἕξ ἔτη τοὺς πέντε ἀδελφούς μου, οἵτινες πρὸ ἐμοῦ ἐγεννήθησαν, ἦτοι τὰ Ἡμερολόγια τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἄλλως τε δ' εἴσθε ἐγγεγραμμένη καὶ ἐφέτος συνδρομήτρια, φρονῶ ὅτι εἶχον δίκαιον, ὅτε σᾶς ἔλεγον, ὅτι γνωρίζετε ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν μου, καὶ ὅτι ἐγγράφως μὲ προσεκαλέσατε νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ. (Τῇ ἐπιδεικνύει μίαν ἀγγελίαν).

Ἄγγελικὴ (συνερχομένη καὶ γελῶσα ἀπλέτως). ὦ! μάλιστα, μάλιστα, ἤδη ἐννοῶ, ἔχετε δίκαιον, καὶ ἐγώ, τί ἀνοησία, δὲν τὸ ἐμάντευσα, ἀλλ' ἐξελάμβανον ἄλλως τὸ πρᾶγμα, καὶ δὲν ἀνεγνώρισα τὸν ἀδελφὸν τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἡμερολογίων. Ἀλλ' εἶχον καὶ ἐγὼ δίκαιον, Κύριε, διότι ἐφέτος ἠλλάξατε ἐνδύματα καὶ ἐγίνατε ὠραιότερος.

Ὁ Νέος. Ναί, Δεσποινὴς, ἐνεδύθην ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, ἀλλὰ μὴ μὲ κολακεύετε, παρακαλῶ· εἰπέτε μοι μόνον εἰλικρινῶς, ἂν μὲ δέχησθε ἤδη εὐχαρίστως πλησίον σας, ὡς ἐδέχθητε καὶ τοὺς προγενεστέρους ἀδελφούς μου.

Ἄγγελικὴ. Μὰ βεβαιότατα, Κύριε, καθ' ὅσον μᾶλλον ηὔξησεν ἡ κομψότης σας, ἐνῶ ἡ τιμὴ σας ἔμεινεν ἡ αὐτὴ, ἀναλλοίωτος.

Ὁ Νέος. Πολὺ καλὰ, μένω λοιπὸν μὲ τὴν ἀξιόλογον συναναστροφὴν σας, καὶ εἶμαι ὅλως εἰς τὴν διάθεσίν σας· ἀναδιφήσατε τὸν βίον μου σελίδα πρὸς σελίδα, καὶ ἂν μὲν σᾶς ἀρέσω, ἅς ἀποτελέσω καὶ ἐγὼ μέρος τῆς ωραίας βιβλιοθήκης σας, ἂν δ' ὄχι, ἀποτεφρώσατέ με, ἵνα ἐκ τῆς τέφρας ἀναγεννηθῶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὑπὸ ἔτι ἐντελεστέραν μορφήν, διατηρῶν πάντοτε τὴν τιμὴν ἀνέπαφον.

Ἀγγελικὴ. Φλώρα, Φλώρα (ἡ ὑπηρέτρια εἰσέρχεται.) Γνωρίζεις αὐτὸν τὸν νέον; εἶναι ὁ μεγαλείτερος ἀδελφὸς τοῦ προσφιλοῦς μας **Ἀθηναϊκοῦ Ἡμερολογίου**, ὅπερ θὰ μᾶς διασκεδάξῃ κατὰ τὰς μακρυνὰς ἐσπέρας· λάβε καὶ θέσον αὐτὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, καὶ ἂν μὲν ἀξίζῃ τὸν κόπον, θὰ διασκεδάζω μετ' αὐτοῦ τὰς χειμερινὰς νύκτας, ἄλλως θὰ τὸ δώσω εἰς τὸν ἐξάδελφόν σου τὸν πυροσβέστην, γὰρ τὸ ρίψῃ εἰς τὴν πρώτην πυρκαϊάν.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ.

